

LISTOPAD

Projekt Studenti čtou a píší noviny SEXTA a 2.A + Mgr. Špígllová, PhDr. Nejedlo – projekt pro studenty středních škol.

Ve vybraných třídách dostává každý student noviny Mladá fronta dnes. S novinami pracují studenti při výuce různých předmětů. Studenti mohou napsat na aktuální témata příspěvky, které posílají do redakce. Vybrané příspěvky vycházejí v celostátní rubrice „Studenti píší noviny“ každý všední den.

Tohoto projektu jsme se zúčastnili již 3 x.

V MLADÉ FRONTĚ DNES vyšel článek našeho studenta Tomáše Zágorského ze SEXTY a Veroniky Staré ze 2.A

Pro naše společné dobro

My, Češi, jsme svobodní. To je podle mě nepopiratelný fakt. Ale otázkou zůstává, jak se svojí svobodou nakládáme. Častokrát slychám: „Jsem přece svobodný, můžu být proti,“ nebo „Je to přece moje právo.“

Často se oháníme něčím, čemu dobře nerozumíme a jen se nám to hodí takřkajíc „do krámu“. Z toho vyplývá asi největší neduh společnosti. Často používáme svoji svobodu jako argument, proč něco neudělat. Cokoli se chystá nového, hned jsou všichni proti tomu. Samozřejmě, že lidé mají právo být v opozici. Ale není to špatné? Co si říci, že to v zájmu svobody zkrátka uděláme...

Uvedme si příklad: už dlouhou dobu se diskutuje o tom, že Česko potřebuje úložiště jaderného odpadu. Moderní technologie umožňují eliminovat dopady na okolí, sklad by byl uzavřen za sendvičovou stěnou, kilometr pod povrchem. Bylo vytipováno pár možných lokalit, ale obyvatelé všech obcí říkají svorně:

„Nechceme mít za domem sklad hořelého paliva. Je to přece nebezpečné.“ Přitom ve velké většině případů neznají fakta. Jen se jim prostě nelíbí mít za domem něco tak potenciálně nebezpečného. Sklad ale někde musí být. Jaké je tedy řešení? Některá vesnice bude muset ustoupit. A určitě to neudělá ráda.

A další případ. Už dlouhou dobu mě irituje, jak se chová náš pan prezident. Já, jako mladý člověk, chci žít v Evropě. Nechci stát mimo a hrát „druhé housle“. Přesto momentálně směřujeme do druhé řady. A nemůže za to nikdo jiný než naši slavní politici, zvláště pak pan prezident Klaus. Je samozřejmě pravda,

že je svobodný a může zastávat svůj názor, ale v některých případech by měl jednat v zájmu většího celku. V zájmu „společného dobra“. Je možné, že podpisem Lisabonské smlouvy částečně ztratíme suverenitu, ale k čemu nám dnes fakticky je! EU je naší vstupenkou do světa! Něco pro to musíme obětovat. Pan prezident by si měl uvědomit, že svým přístupem omezuje svobodu mnoha občanům...

Obdobně to chodí s mnoha věcmi. Třeba jen výstavba každé dálnice se táhne roky kvůli stížnostem obyvatel. Občas musíme sami něco obětovat, aby se u nás žilo lépe. To ale vůbec neznamená, že budeme ztrácet svobodu. Můžeme být svobodní tím, že se sami rozhodneme, co obětovat ve prospěch nás všech. A budeme mít dobrý pocit. Budeme spokojenější a šťastnější, než kdybychom stále jen nadávali a stěžovali si.

TOMÁŠ ZÁGORŠEK

Gymnázium J. S. Machara,
Brandýs nad Labem

Nepřekonatelný Michael. Na jak dlouho?

Jako každý den jsem se vrátila domů ze školy, avšak dnes jsem si všimla něčeho neobvyklého. Z pokoje mé mladší, dvanáctileté sestry se linula hudba Michaela Jacksona.

Celkem mě to zaskočilo, zaklepa-la jsem tedy opatrně na její dveře. Když nikdo neodpovídal, otevřela jsem a nestačila se divit. Na stěnách visely plakáty, z nichž na mě hleděl sám popový král, a uprostřed pokoje sestra trénující měsíční chůzi do rytmu hudby. Chvilí jsem tupě zírala a potom se zeptala: „Co to děláš, prosím tě?“ A sestra začala vyprávět, jak je ten Michael vlastně „skvělejší a úžasnější a nepřekonatelnější zpěvák a tanečník...“ V duchu jsem jen

doufala, že ji to blouznění rychle přejde. Opak se stal pravdou!

Nic se nezměnilo, až jednoho dne... Ráno jsem ji šla vzbudit a v pokoji našla hromádku neštěstí. Její pohled plný slz směřoval na obrazovku počítače... „Zemřel,“ zašeptala tiše. Pár dní bylo ve znamení smutku, ale netrvalo dlouho a plakáty z pokoje zmizely a v domě nastal opět klid.

Jako každý den jsem se vrátila domů ze školy, ale hned jak jsem přišla, zarazila mě píseň Madonny vyhrávající po celém domě...

VERONIKA STARÁ

Gymnázium J. S. Machara
Brandýs nad Labem
Autorka dostane knižní cenu